

ΝΙΚΟΛΑ ΒΑΠΤΣΑΡΩΦ

Π Ο Ι Η Μ Α Τ Α

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΡΑΝΑΣΗ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ο Βούλγαρος ποιητής Νικόλα Βαπτσάρωφ, γεννήθηκε στα 1909 στην κομόπολη Μπάνσκο, στους πρόποδες του Πιρίν. Τέλειωσε το Δημοτικό στη γενέτειρά του και το Γυμνάσιο στο Ράζλογκο, με επιδόσεις και συμπεριφορά που εντυπωσίαζαν τους δασκάλους του και συγκέντρωναν την αγάπη και το θαυμασμό των συμμαθητών του. Ακόλουθα φοίτησε σε μιὰ Ναυτική Σχολή Μηχανικών του Στόλου, μέσα στην οποία, επί 4 χρόνια δοκίμασε τη σιδερένια στρατιωτική πειθαρχία, την υπερκόπωση από τις πολύωρες ασκήσεις και συχνά την άδικη μεταχείριση. Ωστόσο, στη Βιβλιοθήκη τῆς Σχολῆς, όπου περνούσε τις ελεύθερες ώρες του, διαβάζοντας βιβλία και σβήνοντας τη λογοτεχνική του δίψα, μπόρεσε ν' αποκτήσει αξιόλογα πνευματικά εφόδια. Μέσα στη Σχολή μυείται στις επαναστατικές ιδέες, διαβάσει κρυφά μαρξιστικές προσοῦρες, συζητάει, πείθεται από τους συμμαθητές του, πῶς ἡ λογοτεχνία δὲν εἶναι ιδιωτική ἀλλὰ κοινωνική υπόθεση, και γίνεται υποδειγματικὸς ὀπαδὸς τοῦ σοσιαλισμοῦ. Στὴ δευτέρη φάση τῆς ἐκπαίδευσῆς του, με ἐκπαιδευτικὸ τοῦ στόλου, ταξιδεύει γιὰ πρακτικὴ ἐφαρμογὴ στὸ Δούναβη, τὴ Μαύρη Θάλασσα, βγαίνει στὴ Μεσόγειο, και ἐκθαμβος πρωτοαντικρύζει τὸ ὑγρὸ στοιχεῖο. Ἀποφοιτῶντας με δίπλωμα μηχανικοῦ, ἀγωνίζεται νὰ βρεῖ μιὰ ἐργασία. Εἶναι ἡ ἐποχὴ, 1929, πὸν ξεσπᾷ ἡ μεγάλη οικονομικὴ κρίση στὸν καπιταλιστικὸ κόσμον. Ἐκατομμύρια οἱ ἄνεργοι. Στὴ Βουλγαρία 150 χιλιάδες ἐργάτες πεινοῦν με κλεισμένα τὰ ἐργοστάσια. Ὁ Βαπτσάρωφ δοκιμάζει νὰ δουλέψει, ἀκόμα και σὰν ἀπλὸς ἐργάτης, φορτοεκφορτωτῆς κάρβουνου, σὲ ἀποθῆκες σιδηροδρόμων, θερμοστῆς σὲ προκατακλυσμαῖα ἐργοστάσια, ὅπου ἀπὸ τὴν ἐξάτμιση τῶν ἀερίων, τὸν κόπο, συχνὰ λιποθυμᾷ. Πανύψηλος στὸ ἀνάστημα, λεπτός, ὑποσιτισμένος, ὁ ποιητῆς ἀρρωσταίνει. Ἔχει συχνὰ πυρετό, ἐξαντλεῖται, βρίσκεται στὰ πρόθυρα τῆς φυματώσεως. Τὸ χειμῶνα, δίχως ροῦχα, κρυώνει. Ἡ νεαρὴ γυναίκα του τὸ ἴδιο. Δίχως θέρμανση, δίχως ἀρκετὴ τροφή. Ἐπιπλέον ἀπ' ὅσες δουλειές

ΒΙ. 2410

Λεὸς γῆλον Ἑλλης Πάιον Παιονιδῆ,
ἓνα ἐπᾶνιο ὑπόδημα
ἐπαναστατῆ και' ποιητῆ.

ἤχη καρδία
Ουμορμαντῶ

ΔΩΡΕΑ
ΕΛΛΗΣ ΚΑΙ ΠΑΝΙΚΟΥ
ΠΑΙΟΝΙΔΗ

Ἀθήνα
5 φεβρ.
1978